

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Een oud gezegde, dat altijd al op twee manieren uitgelegd kon worden, maar nu bovendien een wat bijtende bijsmak heeft gekregen. Want anno 1984 ligt veeleer de vraag voor de hand: hééft de jeugd nog wel een toekomst?

Het doemdenken viert hoogtij, zo zelfs dat men sommige onheilsprofeten ervan verdenkt zich te verlustigen in hun eigen, negatieve toekomstvoorspellingen. De vrees bestaat bovendien, dat het effect ervan averechts zal zijn, en dat men daarmee de rampspoed eerder dichterbij brengt dan afwentelt.

Balanceren tussen hoop en wanhoop

